

знае що є злощасіє; учителя его бѣха повредили сось ласкателство неговое добро естество: поврежденъ отъ великое свое благополучіє и блаженство, вѣруваше че сичко требува да се покланя на устремителныя его похоти; и єдно наймало противленіє распаляваше ярость его: и тога не можеше вече да владѣе себе си, но излазеше вонъ отъ свою словесность: звѣровитая его гордость и ярость образуваха го подобья звѣрю неукротиму; естественныя его добрыни и правая словесность оставяха го заєдну минуту; найвѣрніи его слуги бѣха понуждени да бѣгать; онъ же други не любеше, само оныя що ласкаеха страсти его, заради това секога предпочиташе совѣты, противны ползы своея, и сось това правеше да омразатъ сичкіи добри челоуѣцы неговыя бун дѣянія.

Много вrame го зацтити мужество его противу многочисленныя его враги, но найпослѣ се побѣди. Видѣхъ го че погина отъ копіє на єдного Финикіанина, кой го прекара презъ неговыя груди; узды паднаха отъ рукъ его, и онъ самъ падна послѣ подъ конскія ноги. Єдинъ воинъ отъ островъ Кипръ пресѣче му главу, носеше ю за перчина и сочеше ю на сичкое воинство като за торжество побѣди его.

Въ сичкій мой животъ ще си докарувамъ на умъ заради тую главу, коя плаваше въ кровь; съ очи затворены и угасены; сось желто и безобразно лице; съ полуотворены уста, кои се гледаха че искать да окончатъ начаты глаголы; съ той видъ гордъ и страшень, кого ни самая смерть не може да изглади. Въ сичкій мой животъ, това позорище ще быде предъ очи мои; и ако ме сотворять нѣ-